CƠ BẢN VỀ ĐỘ PHỨC TẠP GIẢI THUẬT

- Thuật ngữ và khái niệm
- Độ phức tạp về thời gian của giải thuật
- Các ví dụ
- Một số công cụ toán học
- Kết luận và lưu ý

- Giải thuật là một thủ tục xác định bao gồm một dãy hữu hạn các bước cần thực hiện để thu được lời giải bài toán
- Một giải thuật luôn có một tập dữ liệu đầu vào (input) và một tập dữ liệu đầu ra (output) tương ứng với yêu cầu và lời giải bài toán

Có thể mô tả giải thuật bằng:

- Ngôn ngữ tự nhiên (Natural language)
- Mã giả (Pseudocode)
- Ngôn ngữ lập trình cấp cao (High programming languages)
 như Pascal, C/C++ vv

```
Ví dụ: Tìm K trong dãy A[1], A[2], ...., A[n]
```

Đầu vào: Số K, dãy n số A[1], A[2],, A[n]

Đầu ra: Một giá trị logic true hoặc false

SequentialSearch(A[1..n], K)

- 1 for $i \leftarrow 1$ to n
- 2 **do if** A[i] = K
- 3 **then return** true
- 4 **return** false

Độ phức tạp của giải thuật là chi phí về tài nguyên của hệ thống (chủ yếu là thời gian, bộ nhớ, CPU, đường truyền) cần thiết để thực hiện giải thuật

Phân tích giải thuật (Analyzing of Algorithm) là quá trình tìm ra những đánh giá về tài nguyên cần thiết để thực hiện giải thuật

Độ phức tạp về thời gian của giải thuật:

- Được qui về đếm số lệnh cần thực thi của giải thuật
- Đó là một hàm T(n) phụ thuộc vào kích thước n của input
- Coi như có một máy trừu tượng (abstract machine) để thực hiện giải thuật

- Thời gian tối thiểu để thực hiện giải thuật với kích thước đầu vào n gọi là thời gian chạy tốt nhất (best-case) của giải thuật
- Thời gian nhiều nhất để thực hiện giải thuật với kích thước đầu vào
 n được gọi là thời gian chạy xấu nhất (worst-case) của giải thuật
- Thời gian trung bình để thực hiện giải thuật với kích thước đầu vào n được gọi là thời gian chạy trung bình (average case) của giải thuật

Ví dụ Đánh giá độ phức tạp về thời gian của giải thuật SequentialSearch(A[1..n], K)

- 1 for $i \leftarrow 1$ to n
- 2 **do if** A[i] = K
- 3 **then return** true
- 4 **return** false

- Giải Gọi α, β và γ là thời gian thực hiện của phép gán,
 phép so sánh và trả về của giải thuật
 - Trường hợp tốt nhất: Nếu A[1] = K, thì $T(n) = \alpha + \beta + \gamma$
 - Trường hợp xấu nhất : Nếu K \notin {A[1], A[2],, A[n]} thì T(n) = (n+1) α + n β + γ

<u>Giải</u>

- Trường hợp trung bình: Gọi xác suất tìm kiếm thành công là p (xác không tìm thấy là 1-p)
 - Nếu tìm thành công, thì tồn tại i, A[i] = K, với Pr(i) = p/n và thời gian là f(i) = $i\alpha + i\beta + \gamma$
 - Nếu không tìm thấy thì thời gian là $(n+1)\alpha + n\beta + \gamma$) và xác suất là 1-p

<u>Giải</u>

- Trường hợp trung bình: Gọi xác suất tìm kiếm thành công là p (xác không tìm thấy là 1-p) khi đó
- $T(n) = \sum_{i=1,..n} (i\alpha + i\beta + \gamma)p/n + ((n+1)\alpha + n\beta + \gamma))(1-p)$ = $(\alpha + \beta)(n+1)p/2 + \gamma p + ((n+1)\alpha + n\beta + \gamma))(1-p)$
- ✓ Lưu ý: khi p=1 (luôn tìm thấy) $T(n) = (\alpha + \beta)(n+1)/2 + \gamma$

Giả sử g là hàm không âm đối số nguyên dương n

- f(n) có độ tăng (bậc) không quá g(n) và viết f(n) = O(g(n)) nếu có hằng số c > 0 và số nguyên dương N sao cho f(n) ≤ cg(n), ∀ n ≥ N
- f(n) có độ tăng ít nhất là g(n) và viết f(n) = Ω(g(n)) nếu có hằng số c
 > 0 và số nguyên dương N sao cho f(n) ≥ cg(n), ∀ n ≥ N
- f(n) có độ tăng là g(n) và viết f(n) = Θ(g(n)) nếu f(n) = O(g(n)) và
 f(n) = Ω(g(n))

Ví dụ Xét $T(n) = 20n^2 + 9n + 3$.

- $T(n) \le 20n^2 + 9n^2 + 3n^2 = 32n^2$, $\forall n \ge 1$ vậy $T(n) = O(n^2)$, với, c = 32, N = 1
- T(n) ≥ 20n², ∀ n ≥1 vậy

$$T(n) = \Omega(n^2)$$
, với, c = 20, N = 1

Suy ra $T(n) = \Theta(n^2)$

- Nếu $T_1(n) = O(f(n))$ và $T_2(n) = O(g(n))$ thì
 - $T_1(n)+T_2(n) = O(\max(f(n), g(n)))$
 - $T_1(n).T_2(n) = O(f(n).g(n))$
 - c.O(f(n)) = O(f(n))
 - $O(c) \equiv O(1)$

• Nếu giải thuật có thời gian chạy tốt nhất (trung bình, xấu nhất) là T(n) và T(n) = O(g(n)) thì ta nói thời gian chạy tốt nhất (trung bình, xấu nhất) của giải thuật có bậc (độ tăng) không quá g(n) hay thời gian chạy tốt nhất (trung bình, xấu nhất) của giải thuật là O(g(n))

✓ Lưu ý : Phát biểu tương tự cho các ký hiệu Ω và Θ

Lưu ý:

- Khi giải thuật có gian chạy là T(n) = O(g(n)), ta nói giải thuật có độ
 phức tạp thuộc lớp hiệu suất (efficiency class) O(g(n), hay ngắn gọn
 giải thuật thuộc lớp O(g(n), ký hiệu T(n)∈O(g(n))
- Bậc (độ tăng) của thời gian chạy càng lớn thì giải thuật càng chậm (chẳng hạn, giải thuật có thời gian chạy T(n) = O(n³) kém hiệu quả (chậm) hơn giải thuật có thời gian chạy T(n)=O(n²)
- Bỏ qua các lệnh gán chỉ số vòng lặp nếu đánh giá theo O-lớn

 Quan hệ về độ tăng của hai hàm t(n) và g(n) thỏa mãn tính chất sau

$$t(n) = \begin{cases} 0, & \text{thi } t(n) \text{ có độ tăng nhỏ hơn } g(n) \\ \text{c, thi } t(n) \text{ có độ tăng bằng } g(n) \\ n \to \infty & g(n) \end{cases}$$

$$(n) = \begin{cases} 0, & \text{thi } t(n) \text{ có độ tăng bằng } g(n) \\ \infty, & \text{thi } t(n) \text{ có độ tăng lớn hơn } g(n) \end{cases}$$

- **Ví dụ 1** Viết và phân tích giải thuật tính gần đúng e^x theo khai triển $e^x \approx 1 + x/1! + x^2/2! + ... + x^n/n!$
- **Giải** ?

```
Exp(x, n)
1 s \leftarrow 1
     for i \leftarrow 1 to n
2
3
         do p \leftarrow 1
                for j \leftarrow 1 to i
4
5
                     do p \leftarrow p*x/j
6
                s \leftarrow s + p
7
      return s
```

Gọi α , γ là thời gian thực hiện lệnh gán và trả về, thì

•
$$T(n) = \alpha + n\alpha + (1+2+...+n)\alpha + n\alpha + \gamma$$

•
$$T(n) = (2n + 1)\alpha + [n(n+1)/2]\alpha + \gamma$$

•
$$T(n) = O(n^2)$$

Exp(x, n) - Một giải thuật hiệu quả hơn

- $s \leftarrow 1$
- $p \leftarrow 1$
- 3 for $i \leftarrow 1$ to n
- **do** $p \leftarrow p*x/i$
- $s \leftarrow s + p$
- **return** s

Phân tích độ phức tạp giải thuật thứ 2

•
$$T(n) = 2\alpha + 2n\alpha + \gamma$$

•
$$T(n) = 2(n+1)\alpha + \gamma$$

•
$$T(n) = O(n)$$

LƯU Ý

- Độ phức tạp (độ tăng) biểu diễn theo O, Ω, Θ phụ thuộc (quyết định) vào số lần thực hiện của lệnh (phép toán) được thực thi nhiều lần nhất và có có chi phí lớn nhất trong giải thuật
- Các lệnh (phép toán) được thực thi nhiều lần nhất và có có chi phí lớn nhất trong giải thuật gọi là lệnh (phép toán) cơ bản (basic operation)
- Vì vậy, có thể tính độ phức tạp đơn giản bằng cách chỉ xác định và đếm số lệnh cơ bản trong giải thuật

LƯU Ý

```
Exp(x, n)
1  s ← 1
2  p ← 1
3  for i ← 1 to n
4  do p ← p*x/i // phép toán cơ bản là phép chia
5  s ← s + p
6  return s
```

Vậy: T(n) = nε = O(n), trong đó ε là thời gian thực hiện của x/i

- Ví dụ 2 Viết và phân tích giải thuật tính giai thừa của số tự nhiên n
- Giải ?

Factorial(n)

```
1 if n = 0 or n = 1
```

- 2 then return 1
- 3 else if n > 1
- 4 **then return** n*Factorial(n-1)

Gọi T(n) là thời gian chạy của thuật giải

$$T(n) = \begin{cases} O(1), & n=0, 1 \\ T(n-1) + O(1), & n>1 \end{cases}$$

$$T(n) = T(n-1) + c$$

 $= T(n-2)+c + c = T(n-2) + 2c$
 $= T(n-3)+c + 2c = T(n-3) + 3c$
....
 $= T(n-(n-1)) + (n-1)c = T(1) + (n-1)c = c + (n-1)c = nc$
 $T(n) = O(n)$ (tương đương với giải thuật không đệ qui)

Giả sử mỗi bước đòi hỏi 1 $\mu s = 10^{-6} sec$ thì với n = 100

- $T(n) = O(n^3)$ có thời gian chạy $T(n) \approx 100^3 \cdot 10^{-6} = 1$ (sec)
- T(n) = O(2ⁿ) có thời gian chạy T(n) $\approx 2^{100}.10^{-6} (\text{sec}) = 2^{100}.10^{-6} (\text{sec})/(60.60.24.365) \approx 4.106 (năm)$

Độ	phức tạp	(tăng dần)	Tên gọi
•	O(1)		Hằng số
•	O(lgn)		Logarithm
•	O(n)		Tuyến tính
•	O(nlgn)		n log n

Độ phức tạp (tăng dần) Tên g	gọi
------------------------------	-----

- O(n²)
- O(n³)
- O(n^m)
- $O(m^n)$, $m \ge 2$
- O(n!)

Bậc hai

Bậc ba

Đa thức

Hàm mũ

Giai thừa

MỘT SỐ CÔNG CỤ TOÁN

 Phần nguyên sàn (floor), phần nguyên trần (ceiling) của số thực x, ký hiệu lần lượt ⌊x⌋ và ⌈x⌉, là các số nguyên thỏa mãn x-1< ⌊x⌋ ≤ x ≤ ⌈x⌉< x+1

MỘT SỐ CÔNG CỤ TOÁN

- Với mọi $x\neq 1$ thì $\Sigma_{k=0,n}$ $x^k = (x^{n+1}-1)/(x-1)$
- Với mọi |x|<1 thì $\Sigma_{k=0,\infty}$ $x^k=1/(1-x)$

KẾT LUẬN VÀ LƯU Ý

- Nếu bài toán có thuật giải với thời gian chạy xấu nhất là đa thức, O(n^m), thì bài toán gọi là được giải tốt
- Nếu bài toán không có thuật giải với thời gian chạy xấu nhất là đa thức thì bài toán gọi là khó giải (intractable problem)
- Nếu bài toán khó đến mức không thể xây dựng được thuật giải thì nó được gọi là không giải được (unsolvable problem)

KẾT LUẬN VÀ LƯU Ý

- Phân tích độ phức tạp chủ yếu dựa trên kỹ thuật đếm và biểu diễn hệ thức truy hồi
- Có hai phương pháp chính để giải hệ thức truy hồi: Thay thế lặp và áp dụng công thức giải (chẳng hạn định lý Master)
- Phân tích trường hợp trung bình thường phức tạp hơn và cần thêm các công cụ toán học như lý thuyết xác suất, hàm sinh
- Trong nhiều trường hợp chỉ cần tính thời gian chạy xấu nhất

ĐỌC VÀ TÌM HIỂU Ở NHÀ

- Đọc chương 2 sách Introduction to The Design and Analysis of Algorithms của Levitin
- Đọc chương 1, 2, 3, 4 sách Introduction to Algorithms của
 Cormen
- Làm bài tập về nhà đã cho trong DS bài tập